

İNSANIN KENDİKENDİSİNİ DEĞERLENDİRMESİ

Okulma: 1 Korintliler 11

Her yıl, her pazar bizler paylaşıyoruz ekmek ve şarap kırmayı ve bizler hatırlıyoruz niçin bugün bizim için çok önemli! Bizler ittaat ediyoruz Mesih İsa'nın buyruğuna; Mesih İsa buyurdu bize; her pazar ekmek ve şarap kırıp hatırlayın beni!

Şimdi zaman düşünme zamanı, bizler birkaç dakika gözlerimizi kapatıp düşünelim kendihayatlarımızı, bizler nereden geldik, bizler nereye gidiyoruz? Bizler bugün için sık sık günlük takvimle okuyoruz kutsal kitabı ve Pavlus'un söylediklerini anlıyoruz bugünün içinde. Pavlus söyledi: kişi önce kendikendisini sınısın, Biz ne yapıyoruz ve biz ne bulduk? Bizlerin kalpleri açılmı sınınmaya ya da bizler gizlemelimiyiz kendikendimizi tanrıdan tıpkı Havva ve Adem gibi? Adem kendikendisini sınımadı ancak başlarını sınıadı bu durumu yapmaya hepimizin eğilimi var yani bizlerde kendimizden önce başkalarını sınımaya eğilimimiz var!

Adem söyledi: "Yanıma koyduğın kadın ağacın meyvesini bana verdi, bende yedim"

Adem çabukça üzerinden attı yapılan yanlış başkasının üstüne ve itiraf etmedi gerçeği onun için havvaydı yanlış yapan. Bu örnekten sonra tekrar, bizler kendikendimize şu soruyu sormalıyız; kendikendimizi sınımaya açık olmak için bizler ne yapıyoruz? Ya da bizler korkuyormuyuz bu sınımanın sonucunda bizler ne bulacağız? Kendikendini sınımada zor olan şu: Bizler gerçekten önyargılıyız! Bizler kendikendimizi aldatıp çok iyi görüyoruz aslında bizler gerçek olan bizigörmüyoruz. Buradaki anahtar düşünce tabiki herşeyerağmen kendikendimizi ölçmeliyiz bizim örneğimiz Mesih İsa'yı tüm kişiliğiyle hatırlamalıyız yaşamımızda. Bir kimseki hiç yapmadı günah ve sonra belki, bizler günahkarkullarız gerçek imanın yolu için kendisınırlarımızı bilmeliyiz çünküyalnız bundan sonra bizler Mesih İsa'nın yolunda öğrenebiliriz ve yapabiliriz kendi gerçeğimizi. Ne zamanki gerçekten kendikendimizi sınırsak sonuçta bizlerde anlayacağız Süleyman'ın zekasını ve söylediklerini ...

Süleyman söyledi: "Yaptığım bütün işlere, çektiğim bütün emeklere bakınca, gördümki hepsi boş ve rüzgarı kovalamaya kalkışmakmış. Güneşin altında hiçbir kazanç yokmuş. (Vaiz 2.11)

Mesih İsa söylüyor bir benzetme bölüm Luka'da (Luka 18.9-14); Ferisi ve vergi görevlisi hakkında: Ferisi ve vergi görevlisi dua ettiler. Fakat bu iki insanın anlayışları birbirinden çok farklı ve uzaktı. Bu iki insanın kariyeri ve konumuda farklıydı. Vergi görevlisi dua etti anladığı kendisi çok günahkar birisi bu kişi tanrı katında haklı olacaktır. Ferisi ise çok fazla **DUA ETTİ KENDİSİ** için kendikendine fakat tanrıyla değil. O söyledi ben başkaları gibi kötü değilim.

Ne zamanki bizler yaşlanacağız işte o zaman kendikendimizi çok fazla anlayacağız ve tanıyacağız çünkü bizler başkalarından daha iyi ve üstün değiliz. Bizler çok fazla anlayacağız ki yüce Tanrının merhametine çok fazla muhtacız. Yüce tanrı yanımızda olmazsa yaşadığımız günahlardan ötürü ölü olacağız.

Mesih İsa'nın havarisi Petrus Luka bölüm 5'de Petrus anladığı: O ne düşündüyse kendikendisine o bazı zamanlar da biraz daha fazla kendikendisini düşündü ve sonuçta Petrus anladığı: güçlü olan Mesih İsa'dır. Petrus söyledi: "Ya Rab, benden uzak dur, ben günahlı bir adamım."

Tanrının yüceliği birçok imanlı insanı etkilemişti. Peygamber Yeşeya düşünde gördü serafklar hakkında. Yeşeya söyledi: "Vay başıma! Mahvoldum çünkü dudakları kirli bir adamım, dudakları kirli bir halkın arasında yaşıyorum. Buna karşın kralı, Herşeye Egemen Rabbi gözlerimle gördüm." (Buradaki not şudur: Yeşeya öncelikle söyledi, benim dudaklarım kirli sonra diğer insanları söyledi) Yeşeya kabul etti günahkar olduğunu fakat o kaybetmedi büyük bir coşkunlukla yüce Tanrıya ittaat etti, birkaç mısra sonra Yeşeya duydu yüce Tanrının sesini; "Kimi göndereyim? Bizim için kim gidecek?" Diyordu: "Ben! Beni gönder dedim." Kelimeler bizim için anlamlı. Kim iyi olanı yapmak istiyorsa bazanda sonuçta kötü olanı yapabilir.

Pavlus kendi hakkında şunu söyledi: “Ne zavallı insanım! Ölüme götüren bu bedenden beni kim kurtaracak?” Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Tanrıya şükürler olsun! Sonuç olarak ben aklımla Tanrının Yasasına ama benliğimle günahın yasasına kulluk ediyorum. Böylece Mesih İsa’ya ait olanlara artık hiçbir mahkumiyet yoktur. Ne harika umuda bizler sahibiz. Bizlerin günahları bizi tanrıdan ayırıyor, nasilki kolayca hüsrana uğruyoruz sonrada doğru olanı yapmak için çabalıyoruz bazanda başarısız oluyoruz yüce Tanrının katında. Yüce Tanrının bizim günahlarımızı affedeceği günü getirecek! Böylece Yüce tanrı bütün dünyaya gösterecek büyük gününü. Mesih İsa söyledi şu prensibi “işitecek kulağı olan işitsin!” Nazamanki felçli adam arkaşlarının yardımıyla çatıdan aşağıya indirildi, Mesih İsa felçliye “günahların bağışlandı” dedi. Buna duyan din bilginleri ve ferisililer bu adam neden böyle konuşuyor diye içlerinden düşündüler bu adam Tanrıya küfrediyor dediler. Bunu hisseden Mesih İsa onlara sordu: söyleyin hangisi daha kolay “Günahların bağışlandı demekmi yoksa kalk, şiltene topla yürü demek mi?”

Tabiki bizim doğal düşüncemiz felçli adamın tekrar yürümesinin görülmesi büyük bir gerçektir. Herkes söyleyebilir günahların bağışlanacak. Fakat gerçekte Mesih İsa çokfazla güçlüydü, O günahları bağışlıyacak güçteydi ve O insanları Tanrıya götürecekti güçteydi. Mesih İsa söylüyor: Ne varki, insanoğlunun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye ... Sonra felçliye “Sana söylüyorum kalk, şiltene topla evine git!” dedi.

Bizler ekmek ve şarap kırdığımız zaman bütün benliğimizle hatırlıyoruz Mesih İsa’yı; O bizler için kurban edildi ... Bazı zamanlar bizler başka insanların düşüncelerini, kalplerini yargılayabiliyoruz.

Pavlusun Filipililer’e gönderdiği mektupta söylediklerini hatırlayın; “Hiçbir şeyi bencil tutkularla yada boş övünmeyle yapmayın. Herbiriniz alçakgönüllülükle öbürünü kendinden üstün sayın.” (Fil.2.3). Bizler Pavlusun söylediklerini anlamalıyız gerçekten ve kendi düşüncelerimizde hep şunu hatırlamalıyız: “Kişi önce kendisini sınasın ...”

Bizler kendi yaşamımızda tam doğru değiliz bir ara durup derinden düşünersek bizler Yüce Tanrının merhametine layık olmadığımızı görürüz.

Biz kendikendimize söylüyoruz: “Ne zavallı insanım!” Ve biz hatırlamalıyız vergi görevlisinin duasını: O göğsünü döğerek, “Tanrım ben günahkara merhamet et” diyordu. Eğer ki bizlerde vergi görevlisi gibi dua edersek ve kendimizi alçaltırsak daha sonra yüceltileceğiz. Yani aklanmış olarak evimize döneceğiz.

Tanrı bazı günahlarımızı affedebilir eğer biz gerçekten tekrar aynı günahı yapmazsak ... Tanrı bizim bu yaşamdaki davranışlarımızı ölçmekte çünkü Yüce Tanrı bizi krallığına alacak! Tanrı herşeyi bize verdi öyleki tek oğlunu Mesih İsa’yıda bizler için verdi. Biz Yüce tanrıya tüm benliğimizle teşekkür edelim ve ona dua edelim her zaman.

“Kurtarıcımız tek Tanrı, sizi düşmekten alıkoyacak, büyük sevinç içinde lekesiz olarak yüce huzuruna çıkaracak güçtedir. Yücelik, ululuk, güç ve yetki Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bütün çağlardan önce şimdi ve bütün çağlar boyunca Tanrının olsun! Amin” (Yahuda 24-25)